

श्रीमद्भागवतपुराणे धर्मस्य स्वरूपम्

आचार्य (डॉ.) बृहस्पतिमिश्रः

सहाचार्यः, संस्कृतपालिप्राकृतविभागः हिमाचल प्रदेश केन्द्रीय विश्वविद्यालयः, धर्मशाला, काङ्गड़ा (हि.प्र.)

Article Info

Volume 4, Issue 3

Page Number : 208-213

Publication Issue :

May-June-2021

Article History

Accepted : 01 June 2021

Published : 15 June 2021

शोधालेखस्य सारः - धर्मस्य अपरिहार्यतां दृष्ट्वा भारतीयाः मनीषिणः वैदिककालतः एव धर्मं, तस्य तत्त्वं च चिन्तयन्तः सन्ति। धर्मः पापं नाशयति। सर्वं धर्मे प्रतिष्ठितम्। अतः विद्वांसः धर्मं मोक्षस्य उत्तमं साधनं मन्यन्ते। लक्ष्मीः चलायमाना अस्ति, जीवनम् अपि चलायमानम् अस्ति। अस्मिन् चराचरे जगति केवलं धर्मः एव अचलः। मानव-जीवनस्य विशिष्टम् उद्देश्यम् अस्ति तच्च सर्वं धर्मणि निहितम् अस्ति। वेदेषु यत् कर्म कथितं सः धर्मः, तथा अस्य विपरीतं वेदेभ्यः प्रतिकूलं यत् कर्म स अधर्मः उच्यते। मनुष्याय धर्मस्य सिद्धिः सा एव यत्र भगवतः प्रसन्नता भवेत्। धर्मस्य फलं मोक्षः। अन्यस्मिन् अर्थे धर्मस्य सार्थकता नास्ति। श्रीमद्भागवते धर्मस्य सामान्यः, असाधारणः, विशिष्टः, आपदः एतानि चत्वारि रूपाणि वर्णितानि सन्ति। श्रीमद्भागवतानुसारं यः मनुष्यः धर्मं न पालयिष्यति तस्य अमङ्गलम् एव भविष्यति।

मुख्याः शब्दाः - धर्मः, वैदिककालः, भारतीयसंस्कृतिः, भारतीयज्ञानपरम्परा, अभ्युदयः, निःश्रेयस्सिद्धिः, धारणात्मकतत्त्वम्, पुराणानि, श्रीमद्भागवतपुराणम्, भगवति भक्तिः, चत्वारः वर्णाः, चत्वारः आश्रमाः, आपद्धर्मः, आनन्दमयः।

धर्मः भारतीयसंस्कृतेः अभिन्नम् अङ्गम् अस्ति। भारतीयायाः संस्कृतेः मर्यादां चेतनां च यः रक्षति सः धर्मः विशिष्टं तत्त्वम्, सः धर्मः भारतीयसंस्कृत्यै जीवनशक्तिं प्रयच्छन् अक्षुण्णं करोति। धर्मस्य अपरिहार्यतां दृष्ट्वा भारतीयाः मनीषिणः वैदिककालतः एव धर्मं, तस्य तत्त्वं च चिन्तयन्तः सन्ति। वेदेषु धर्मस्य चिन्तनम् अतीव विशिष्टरूपेण भवति यतो हि वेदोऽखिलो धर्ममूलम् इति चोक्तम्ⁱⁱ।

धर्मशब्दस्य प्रथमोल्लेखः ऋग्वेदे दृश्यतेⁱⁱⁱ। अथर्ववेदेऽपि धर्म-शब्दस्य प्रयोगः प्राप्यते^{iv}। तैत्तिरीयारण्यके ऋषिः धर्मस्य वैशिष्ट्यं प्रतिपादयन् धर्मः एव समग्रं जगत् प्रतिष्ठापयति स्थिरीकरोति इति उल्लिखितम्। लोके धर्मस्य विषये एव प्रवृत्तिः भवतु इति दृष्ट्या प्रजाः धर्मम् अधर्मं च निर्धारयन्ति। धर्मः पापं नाशयति। सर्वं धर्मे प्रतिष्ठितम्। अतः विद्वांसः धर्मं मोक्षस्य उत्तमं साधनं मन्यन्ते-

धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजाः उपसर्पन्ति।